UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Divortiis. Titvlvs XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

Clemens a III. *Papa Florentino Epiſcopo.*

VIdetur b nobis : [1 *& infrà.*] Quòd parentes, fratres, & cognati utriuſque ſexus, in teſtificatione ſuorum ad matrimonium conjũgendum vel dirimendum admittantur, tam antiqua conſuetudine, quàm legibus approbatur. Ideò enim maximè parentes, & ſi defuerint parentes proximiore, admittuntur: quoniam unusquiſque ſuam genealogiam cum teſtibus & chartis, tum etiam ex recitatione majorum ſcire laborat; qui enim melius recipi debent, quàm illi, qui melius ſciunt, & quorum eſt intereſſe: ita ut ſi non interfuerint, & conſenſum non adhibuerint, ſecundùm leges nullum fiat matrimonium? Quòd verò legitur c pater non recipiatur in cauſa filii, nec filius in cauſa patris, in criminalibus cauſis & contractibus verum eſt. In matrimonio verò conjungendo & disjungendo ex ipſius conjugii prærogativa, & quia favorabilis res eſt, congruè admittuntur.

[1 *Quòd ſecunda quam contra prohibitionem eccleſiæ duxit, non ſit uxor, etiam ſi primam non haberet deſponſatam. Nam quod contra interdictum & ordinem eccleſiæ factum eſt, ratum non haberi tanquam inordinatum, tam divina quàm humana legis auctoritas proclamat. Quæ igitur ea quam inordinatè ſuperduxit prohibitione renitente uxor non eſt, cogendus eſt eam recipere, quam juravit & deſponſavit, atque ex ea prolem genuit: ut juramenti religio non vilipendatur, & fides adinvicem conſervetur promiſſa, & proles in cultu Dei nutriatur & educetur, & alii exinde occaſionem pejerandi, & alias decipiendi, aſſumere non valeant.*]

CAP. IV.

Invita deſponſata, poſtea ſponte cognita, contra matrimonium auditur.

Idem.

INſuper d adjeciſti, quòd aliquis cum quadam innubili puella contraxit: quæ tandem ætatis metas attingens, ab illo pluries cognita, contra matrimonium proclamavit, aſſerens ſe ſemper ab initio diſſenſiſſe, quod per teſtes probat fama & converſatione præclaros. In hoc itaque caſu ſentimus, quòd adverſus matrimonium audiri non debet, quæ ante cognitionem ſui legitimum annum attingens, cùm potuit, minimè reclamavit, ſicut enim ante legitimum conſenſum (qui in duodecimo anno ſpectatur) potuit diſſentire, ſic poſtquam legitimo tempore accedente ſemel etiam copulæ carnali conſenſit, ex ratihabitione ſibi ſuper hoc ſilentium non ambigitur indixiſſe e.

CAP. V.

Repellitur accuſans matrimonium propter quæſtum.

Innocentius III. *Archiepiſcopo, Præpoſito & Priori ſanctæ Mariæ de Alban.*

Genuen. f

SIgnificante g M. de Canula h noſtro eſt Apoſtolatui declaratum, quòd cùm N. duxiſſet legitimè in uxorem, S. mater ipſius niſa eſt matrimonium accuſare, ut ab eo pecuniam extorqueret: & licet intellectui ſuo prava non poſſint opera reſpondere, nihilominus vult habere pecuniam, ut ab accuſatione deſiſtat.

Cùm igitur non ſit malitiis hominum indulgendum: mandamus, quatenus ſi eſt ita, ipſam ab accuſatione matrimonii repellentes, eidem ſuper hoc ſilentium imponatis.

CAP. VI.

Repellitur ab accuſatione matrimonii, qui denunciatione [illegible] tacuit, niſi denunciationem probabiliter ignoravit, [illegible] vo didiciſſe, & quòd non objecit illam malitioſè.

Idem.

CVm a in tua diœceſi: *& infrà.* Si verò poſt contractum matrimonium aliquis appareat accuſator, cùm non prodierit in publicum, quando banni ſecundùm conſuetudinem in eccleſiis edebantur, [illegible] ſuæ debeat accuſationis admitti, meritò quæri poteſt. Super quo ſic duximus diſtinguendum, quòd ſi tempore denunciationis præmiſſæ is, qui jam conjunctos impetit, extra diœceſim exiſtebat, vel alias denunciatio non potuit ad ejus notitiam pervenire, utpute ſi nimiæ infirmitatis fervore laborans, ſanæ mentis patiebatur exilium, vel in annis tam teneris conſtitutus, quòd ad comprehenſionem talium, ejus ætas ſufficere non valebat, ſeu alia cauſa legitima fuerit impeditus: ejus accuſatio debet audiri. Alioquin cùm rationabiliter præſumatur, quòd denunciationem publicè factam idem degens in ipſa diœceſ. minimè ignoravit, tanquam ſuſpectus eſt proculdubio repellendus. Niſi proprio firmaverit juramento, quòd poſtea didicerit ea, quæ objicit, & b ad hoc ex malitia non c procedat: quia tunc etiam ſi didiciſſet ab illis, qui denunciationis tempore ſiluerunt, claudi non debet eidem aditus accuſandi: quoniam etſi ab impetitione hujuſmodi culpa ſilentii contracta illos excluderet, iſte tamen amoveri non deberet, cùm culpabilis non exiſtat.

DE DIVORTIIS d

TITULUS XIX.

CAP. I.

Homicidium neceſſarium non privat ſpe conjugii, [illegible] in mortem conjugis ſic.

Ex Concilio apud VVormaciam e

SIqua mulier f in mortem mariti ſui cum aliis conſiliata eſt, & ipſe aliquem illorum ſe defendendo occiderit: poteſt ipſe poſt mortem uxoris [illegible] aliam ducere: ipſa autem inſidiatrix pœnitentiæ [illegible] que ſpe conjugii ſtet ſubjecta.

CAP. II.

Conjuges propter alterius crimen non ſeparantur, niſi [illegible] fornicentur: & tunc durat conjugium etiam ſeparatis.

Alexander III.

QVæſivit g à nobis: [1 *& infrà.*] Nos inquiſitioni [illegible] ter reſpondemus, quòd mulier pro furto vel alio crimine viri ſui (niſi fidei ſuæ religionem corrumpere [illegible]) ab eo ſeparari non debet. Verùm ſi conjugem ſuam ad infidelitatis maleficium traxerit, à viro poterit ſeparari, ita quòd ei nubere alii non licebit: quia licet ſeparentur, ſemper tamen conjuges erunt. In viris quoque [illegible] tis ſententiæ forma ſervetur.

[1 *Utrum mulier pro latrocinio aut quolibet alio crimine [illegible] ro ſuo debeat ſeparari, & alii nubere, & de viro ſimili [illegible] ſuiſti, & utrum pro quolibet flagitio poſſit à conjuge [illegible] ſibi legitimè matrimonio copulare.*]

CAP. III.

Vir non poteſt dimittere uxorem ſine judicio eccleſiæ, etiam [illegible]

a *al. Clemens Papa Florentino Epiſcopo. al. Cæleſtinus Papa Florentino Epiſc. al. Cæleſtinus III. &c.* b *Cap. 1. tit. de matr. contr. interd. eccleſ. celebr. in 1. comp. refert Grat. ſive Palea 35. q. 6. c. 2.* c *Vid. Lanfranc. de Oriano in cap. quoniam contra ſup. de proba. & Specul. tit. de teſte. §. 1.* d *Ca. 3. eod. tit. in 3. comp.* e *induxiſſe.* f *de Alban. Ianuan.* g *C. 2. eod. tit. in 3. comp.* h *Camulla. al. Camilla. al. Caſula.*

a *Cap. 1. eod. tit. in 4. compilat. alia pars hujus decr. ſup. de ſponſal. c. cum in tua.* b *al. ita: & quod ad hoc.* c *[illegible]* d *De materia hujus tit. vid. Theologos lib. 4. Sent. diſt. [illegible] & per Sylveſtrum in ſumma verbo divortium.* e *VVormaciam al. Vermeciam.* f *Ca. 1. eod. tit. in 1. compil.* g *Ca. 2. eod. tit. in 1. compil. & poſt Conc. ſub Alex. III. p. 50. c. 12.* h *quod autem vid. Sotum 4. Sent. diſt. 37. q. 2.*

per impedimentum parentelæ notorium. Si fama refert impedimentum conjugis, etiam nemine opponente, Epiſcopus ex officio ſuo poſſit de eo inquirere. Si verò impedimentum eſt notorium, poteſt Epiſcopus ex officio ſuo matrimonium ſeparare. hoc ſecundo.

Idem *Ambianen.* a *Epiſcopo.*

POrrò *b* de Comite Pontini, qui B. uxorem ſuam abſque judicio eccleſiæ dimiſit, quia eam cognatam fuiſſe uxoris defunctæ proponit, prudentia tua cognoſcat, quod ſi etiam parentela eſſet publica & notoria, abſque judicio eccleſiæ ab ea ſeparari non potuit: quare ipſum ad eam recipiendam, quæ petit reſtitutionem ipſius, diſtrictè compellas, quam ſi recipere noluerit, eum & ſuperinductam vinculo excommunicationis adſtringas. Præterea de H. qui cognatam ſuam duxit uxorem, reſpondemus, quod non apparentibus accuſatoribus, & parentela manifeſta ſeu publica exiſtente (quod credibile non eſt, niſi eſſent in primo gradu vel ſecundo) tui officii intereſt matrimonia illa adhibita gravitate diſſolvere, quæ illicita contracta noſcuntur.

CAP. IV.

Repellitur uxor petens reſtitutionem mariti, ſi notoriè fornicata eſt, & maritus continuit.

Idem.

SIgnificaſti *c*, quòd quidam uxore ſua ſine judicio eccleſiæ dimiſſa, pro eo, quòd ſuggeſtum ſibi fuerat ipſam inceſtum cum quodam conſanguineo ſuo commiſiſſe, vinculo fuit propter hoc excommunicationis adſtrictus: verum mulier non continuit, ſed ſobolem de alio viro ſuſcepit: nec minus poſtulat viro reſtitui, adſerens ſe ab iſto injuſtè dimiſſam, & eundem ſibi materiam adulterandi dediſſe. Conſult. t. t. reſpond. quòd ſi notorium eſt mulierem ipſam adulterium commiſiſſe, ad eam recipiendam præfatus vir cogi non debet, niſi conſtaret ipſum cum alia adulterium commiſiſſe.

CAP. V.

Matrimonium ſeparatur propter adulterium mulieris: & ſi vir poſtea fornicetur, redintegratur. Et eſt bonus caſus, & multum allegabilis.

Idem.

EX literis *d* tuis accepimus, quòd V. quandam duxit uxorem, qui paucis temporibus fuêre concordes: proponebat enim idem V. quòd illam per violentiam ſibi illatam metu etiam mediante duxiſſet: [1 & ſ.] Tandem vir uxorem ſuam ſuper crimine fornicationis in jure convenit, quæ neſcitur quo ducta ſpiritu cœpit publicè confiteri: quòd cum vir negaret ei in neceſſariis providere, crimen compulſa eſt incurrere memoratum: cumq; diligentius à te fuiſſet admonita, ne ad ſuggeſtionem alicujus illud tam turpe contra ſe proponeret, ipſa id manifeſtius adſerebat. Sanè tu convocato capitulo tuo, cùm eorundem *e* conſilio utrique privatim continentiam injunxerit obſervandam, ita quòd caſtè viverent ab invicem ſegregati: memoratus V. furtim cum alia ſponſalia & nuptias temerè celebravit: verùm cùm factum inquirere laborares, ſupradictus V. ſeriem rei explicans & timens, ad audientiam noſtram dicitur appellaſſe. Univerſitati t. mand. quatenus, ſi res ita proceſſit, prætaxatum virum ad legitimam uxorem redire compellas.

[1 *Tu verò una cum capitulo tuo cum tam minis quàm admonitionibus inter eos ſæpe pacem confirmare ſtuderes, eos temere ſegregatos pariter reconciliare egiſſes.*]

CAP. VI.

Si uxor à viro lapſo in hæreſim propria auctoritate divertit, ad eum reverſum redire compellitur, ſecus ſi per judicium eccleſiæ ab eo fuiſſet ſeparata.

Vrbanus III. *Florentino Epiſcopo.*

DE illa *a*, quæ viro ſuo labente in hæreſim, ipſius conſortium ſine judicio eccleſiæ declinavit, videtur nobis, quod mulier (maximè ſi ea intentione deceſſit, ut lapſus in hæreſim tædio pariter & confuſione affectus ſe ab errore ſuo converteret) cùm reverſus fuerit, eſt reddenda: quæ etiam ſi reverti noluerit, compellatur. Si verò judicio eccleſiæ ab eo receſſit, ad recipiendum eam nullatenus dicimus compellendam.

CAP. VII.

Vinculum conjugale non diſſolvitur altero conjugum fidelium in hæreſim lapſo. Sed ſi unus infidelium conjugum convertatur ad fidem, & alter nolit ſibi cohabitare, vel non ſine blaſphemia, vel ſine peccato mortali, ſolvitur conjugium, & converſus contrahere poterit.

Innocentius III. *Ferrarien. Epiſcopo.*

QVanto te *b* novimus in canonico jure peritum: [1 & *infra.*] Sanè tua F. intimavit, quod altero conjugum ad hæreſim tranſeunte, qui relinquitur ad ſecunda vota deſiderat convolare: quod utrum poſſit fieri, per tuas nos duxiſti literas conſulendos. Nos igitur conſul. t. reſpondentes diſtinguimus, licet quidam prædeceſſor noſter ſenſiſſe aliter videatur, an ex duobus infidelibus alter ad fidem catholicam convertatur, vel ex duobus fidelibus alter labatur in hæreſim, vel decidat in gentilitatis errorem. Si enim alter infidelium conjugum ad fidem catholicam convertatur, altero vel nullo modo, vel non ſine blaſphemia divini nominis, vel ut eum pertrahat ad mortale peccatum, ei cohabitare volente: qui relinquitur, ad ſecunda ſi voluerit, vota tranſibit: & in hoc caſu intelligimus, quod ait Apoſtolus: Si infidelis diſcedit, diſcedat: frater enim & ſoror non eſt ſervituti ſubjectus in hujuſmodi. Et canonem etiam in quo dicitur *c*: Contumelia creatoris ſolvit jus matrimonii circa eum, qui relinquitur. Si verò alter fidelium conjugum vel labatur in hæreſim, vel tranſeat ad gentilitatis errorem, non *d* credimus, quod in hoc caſu, is, qui relinquitur, vivente altero poſſit ad ſecundas nuptias convolare, licet in hoc caſu major appareat contumelia creatoris. Nam etſi matrimonium verum inter infideles exiſtat, non tamen eſt ratum: inter fideles autem *e* verum & ratum exiſtit: quia ſacramentum fidei, quod ſemel eſt admiſſum, nunquam amittitur, ſed ratum efficit conjugii ſacramentum, ut ipſum in conjugibus illo durante perduret. Nec obſtat, quod à quibuſdam forſan objicitur, quòd fidelis relictus non debeat jure ſuo ſine culpa privari: cùm in multis caſibus hoc contingat, ut ſi alter conjugum incidatur. Per hanc reſponſionem quorundam malitiæ obviatur, qui in odio conjugum, vel quando ſibi invicem diſplicerent, ſi eas poſſent in tali caſu dimittere, ſimularent hæreſim, ut ab ipſa (nubentibus conjugibus) reſilirent. Per hanc ipſam reſponſionem illa ſolvitur quæſtio, quâ quæritur, utrum ad eum, qui ab hæreſi vel infidelitate revertitur, is, qui permanſit in fide, redire cogatur.

[1. *Tanto f. t. amplius in Domino commendamus, quòd in dubiis quæſtionum articulis ad ſed. Apoſtol. recurris: quæ diſponente Domino cunctorum fidelium mater eſt & Magiſtra, ut opinio quam in eis quondam habueras, dum alios canonici juris peritiam edoceres, vel corrigatur per ſed. Apoſtol. vel probetur.*]

CAP. VIII.

Pagani juncti in gradu prohibito lege canonica tantùm, converſi ad fidem, non ſeparantur. hoc primo. Si paganus priùs plures uxores habebat, poſt fidem ſuſceptam adhærebit primæ. hoc ſecundo. Et ſi repudiata uxore cum ſecunda contraxerit, etiam poſt baptiſmum

a *al. Ambien.* b *C.3. eod. tit. in 1. comp. & poſt Concil. Lateran. ſub Alexand. III. par. 50. c. 29.* c *C.4. eod. tit. in 1. comp. & poſt Conc. Later. par. 6. cap. 14.* d *Cap. 3. de cland. deſponſ. in 1. compil.* e *eorum.*

a *Cap. 5. eod. tit. in 1. compil.* b *Cap. 1. eod. tit. in 3. compil.* c *Hoc dicit B. Ambroſius epiſt. 1. ad Corin. 7.* d *Vid. Concil. Trid. Seſſ. 24. de ſacr. matr. can. 5.* e *In uno aut altero C. ratum & firmum exiſtit.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dimittet ſecundam, & adhærebit primæ repudiata, etiam ſi repudiata cum alio contraxiſſet: ſi fornicata fuiſſet. hoc tertiò.

Idem *Tiberiaden.* a *Epiſcopo.*

GAudemus *b* in Domino: [1 *& infrà.*] Vtrum pagani uxores accipientes in ſecundo vel tertio, vel ulteriore gradu ſibi conjunctas, ſic conjuncti debeant poſt converſionem ſuam inſimul remanere, vel ab invicem ſeparari, edoceri per ſcriptum Apoſtolicum poſtulaſti. Super quo taliter reſpondemus, quòd cùm ſacramentum conjugii apud fideles & infideles exiſtat, quemadmodum oſtendit Apoſtolus *c* dicens: Si quis frater infidelem habet uxorem, & hæc conſentit habitare cum eo, non illam dimittat: & in præmiſſis gradibus à paganis quoad eos matrimonium licitè ſit contractum, qui conſtitutionibus canonicis non arctantur: (quid enim ad nos, ſecundùm Apoſtolum *d* eundem, de his quæ foris ſunt, judicare?) in favorem præſertim Chriſtianæ religionis & fidei, à cujus perceptione per uxores ſe deſeri timentes viri, poſſunt facilè revocari: fideles hujuſmodi matrimonialiter copulari liberè poſſunt, & licitè remanere conjunctim, cùm per ſacramentum baptiſmi non ſolvantur conjugia, ſed crimina dimittantur. Quia verò pagani circa plures inſimul fœminas adfectum dividunt conjugalem, utrum poſt converſionem omnes, vel quam ex omnibus retinere valeant, non immeritò dubitatur: [2 *& infrà.*] Verùm abſonum hoc videtur, & inimicum fidei Chriſtianæ, quum ab initio una coſta in unam fœminam ſit converſa *e*: & ſcriptura divina teſtetur, quòd propter hoc relinquet homo patrem & matrem, & adhærebit uxori ſuæ, & erunt duo in carne una: non dixit tres vel plures: ſed duo: nec dixit, adhærebit uxoribus: ſed uxori: [3 *& infrà.*] Nec ulli unquam licuit inſimul plures uxores habere, niſi cui fuit divina revelatione conceſſum, quæ mox quandoque, interdum etiam fas cenſetur: per quam ſicut Iacob à mendacio, Iſraëlitæ à furto, & Samſon ab homicidio, ſic & Patriarchæ & alii viri juſti, qui plures leguntur ſimul habuiſſe uxores, ab adulterio excuſantur. Sanè veridica hęc ſententia probatur etiam de teſtimonio veritatis teſtantis in Evangelio *f*: Quicunque dimiſerit uxorem ſuam ob fornicationem, & aliam duxerit, mœchatur. Si ergo uxore dimiſſa, ducialia de jure non poteſt, fortius & ipſa retenta: per quod evidenter apparet pluralitatem in utroque ſexu, cùm non ad imparia judicentur, circa matrimonium reprobandam. Qui autem ſecundùm ritum ſuum legitimam repudiavit uxorem, cùm tale repudium veritas in Evangelio reprobaverit, nunquam ea vivente licitè poterit aliam etiam ad fidem Chriſti converſus habere, niſi poſt converſionem ipſius, illa renuat cohabitare cum ipſo, aut etiam ſi conſentiat, non tamen abſque contumelia creatoris, vel ut eum pertrahat ad mortale peccatum: in quo caſu reſtitutionem petenti, quamvis de injuſta ſpoliatione conſtaret, reſtitutio negaretur: quia ſecundùm Apoſtolum *g* frater aut ſoror non eſt hujuſmodi ſubjectus ſervituti. Quòd ſi converſum ad fidem, & illa converſa ſequatur, antequam propter cauſas prædictas legitimam ille ducat uxorem, eam recipere compelletur. Quamvis quoque ſecundùm Evangelicam veritatem, qui duxerit dimiſſam, mœchatur: non tamen dimiſſor poterit objicere fornicationem dimiſſæ, pro eo, quòd nupſit alii poſt repudium, niſi aliàs fuerit fornicata.

[1 *Et in potentia virtutis ipſius, & patri luminum, à quo eſt omne datum optimum & omne donum perfectum, uberes gratiarum exſolvimus actiones: quòd ſicut nobis tuis literis intimaſti dieb. iſtis noviſſimis, ille qui non vult mortem peccatoris, ſed ut magis convertatur & vivat, ut ad Chriſtianam venirent fidem, [illegible] cordibus inſpiravit, & quoniam uxores acceperant in ſecundo vel tertio, vel ulteriori gradu ſibi conjunctas.*]

[2 *Quia verò tam Patriarcha quàm alii juſti viri [illegible] pariter & poſt legem multas uxores inſimul habuiſſe leguntur: [illegible] contrarium apparet in Evangelio vel lege præceptum: [illegible] ſubjiciuntur canonicis inſtitutis poſt inventis, quemadmodum [illegible] præmiſſum: videtur quòd nunc etiam juxta ritum ſuum [illegible] trahant cum diverſis, quorum conjunctiones legitimas [illegible] baptiſmatis non diſſolvit, & ita Patriarcharum exemplo [illegible] Chriſti converſi pagani, conjugiorum pluralitate gaudebunt.*]

[3 *Vnde Lamech qui plures uxores inſimul legitur [illegible] reprehenditur in ſcripturis, eo quòd ipſe primus [illegible] miæ ſpeciem introduxit. Licet autem de hujuſmodi [illegible] volentes tamen tam te quàm alios ſuper his etiam reddere [illegible] & quòd veritas prævaleat falſitati, ſine dubitatione [illegible] teſtamur quòd.*]

CAP. IX.

Non licet relictam fratris in uxorem accipere: & [illegible] ſeparanda eſt, niſi aliter eccleſia diſpenſet.

Idem *Livonien. Epiſcopo, & eis qui cum [illegible] fratribus.*

DEus *a* qui eccleſiam ſuam *b*: *& infrà.* Quia diſpar *c* eſt ritus in Livonien. eccleſia de novo ad fidem catholicam converſorum à noſtro, propter infirmitatem gentis ejuſdem concedimus, ut matrimoniis contractis cum relictis fratrum utantur, (ſi tamen fratribus decedentibus ſine prole, ut ſemen defunctis ſecundum legem Moſaicam ſuſcitarent) cum talibus contrahere, ne tales ſibi de cætero poſtquam ad fidem venerint, copulent prohibentes.

DE DONATIONIBVS INTER VIrum & uxorem, & de dote poſt divortium reſtituenda.

TITVLVS XX.

CAP. I.

Separato licitè matrimonio, dos reſtituenda eſt.

Ex Concilio habito apud VVormaciam.

MVlieres cùm *d* pro aliqua licita cauſa à propriis viris fuerint ſeparatæ, totam dotem præcipimus ſibi reddi.

CAP. II.

Soluto matrimonio cogitur vir dotem reſtituere, & bona [illegible] quæ communiter eis obvenerunt.

Vrbanus III. *Decano, cantori & capitulo Lexon.*

SIgnificavit P. mulier *e*, quòd H. quem loco viri [illegible] bat, divortio inter eos ſolenniter celebrato, dotem ſuam illicitè detinet, & reddere contradicit: poſſeſſiones etiam, quæ ipſis dum ſimul viverent, [illegible] contractus titulo communiter obvenerunt, ea [illegible] excluſa ſibi nititur vindicare. Ideoq; mandamus [illegible] nus ſi ita eſt, & non eſt aliud quod obſiſtat, ipſum [illegible] ſtitutionem dotis, & diviſionem eorum, quæ [illegible] muniter habuerunt, diſtrict. eccleſ. compellatis.

a *Tibaden.* b *Cap. 2. eod. tit. in 3. compilat.* c *1. Corin. 7.* d *1. Corinth. 4.* e *Geneſ. 2. & 3.* f *Matth. 19. & Luca 10.* g *1. Corin. 7.*

a *Cap. 3. eod. tit. in 3. compil.* b *inf. de [illegible]* c *aliàs ita: Quia diſpar eſt ritus in Livon. eccleſia de [illegible] ſed in vetuſtioribus exemplarib. legitur, ut eſt impreſſum.* d *[illegible] eod. tit. in 3. comp. & poſt Conc. Later. ſub Alex. III. [illegible]* e *Ca. 3. eod. tit. in 1. compil.*